

Selve udvidelsesprocessen sættes nu i gang, og forhandlingerne begynder, men der resterer fortsat en række problemer, som må løses de kommende år. Det er ganske vanskelige problemer.

Et af problemerne er fremtiden for den fælles landbrugspolitik. Denne skal reformeres, fordi det ikke vil være muligt at videreføre den efter en udvidelse med de nuværende ansøgerlande. Det vil ganske enkelt blive for dyrt. EU-Kommissionen har spillet ud med et forslag, der gradvis reducerer priserne på en lang række produkter, så disse kommer væsentligt tættere på verdensmarkedspriserne. Det er den rigtige retning. At landmændene i en årrække vil have behov for kompensation for de reducerede priser, er selvfølgelig selvindlysende, men det skal være en kompensation, som på sigt aftrappes og til sidst helt forsvinder. Denne proces har EU i øvrigt forpligtet sig til i verdenshandelsorganisationen WTO uanset udvidelse eller ej.

Også strukturfondene skal ændres. Der vil være et stort behov for at få midler til omstilling af produktionen, omlægning af landbrugsstrukturen og til egnsudvikling i de nye ansøgerlande. Her er Kommissionens forslag imidlertid ikke acceptabelt. Det kan ikke være meningen, at de nuværende EU-lande fortsat skal have stigende midler fra EU's strukturfonde og først i år 2006 igen vil komme ned på det niveau, som findes i dag. Det kan heller ikke være meningen, at de ansøgerlande, der er tættest på medlemskab, skal have flere midler end de lande, der er længst derfra, og som har det største behov for hjælp.

Ofte rejser spørgsmålet om, hvad det koster med denne udvidelse mod øst. Givet er det, at den nuværende situation, hvor Danmark indbetaler omkring 10 mia. kr. årligt til EU-budgettet og får 13 igen, vil ændre sig. Måske vil der komme balance i ind- og udbetalingerne til EU's budget, måske vil Danmark endog komme til at betale en smule mere til EU's budget, end vi får igen. Men er det egentlig så urimeligt, når man tænker på, at Danmark er et af de rigeste lande i EU? Og selv om det medlemskab budgetmæssigt skulle koste os de 3 mia. kr., som Danmark tjener netto hvert år, må man vel stille spørgsmålet, om freden ikke er 3 mia. kr. værd. Og man bør ikke samtidig stirre sig blind på budgettallene. Den øgede samhandel i Europa har en langt større værdi for Danmark. Indtil videre har dansk eksport til Øst- og Central-europa været eksplosivt stigende.

Derfor vil udvidelsen med Central- og Østeuropa heller ikke få den negative effekt på beskæftigelsen, som nogle ynder at påstå. På trods af at lønningerne i Central- og Østeuropa er væsentligt lavere end i Vesteuropa og især er lavere end danske lønninger, vil det øgede samarbejde medføre flere arbejdspladser både i øst og i vest. Naturligvis vil der være virksomheder, der flytter produktionen til Central- og Østeuropa. Det er allerede tilfældet i dag. Men samtidig vil der opstå nye markeder i ansøgerlandene, som en veluddannet dansk arbejdskraft vil have gode betingelser for at producere til.

Det er i den sammenhæng helt afgørende, at EU-medlemskabet for landene i Central- og Østeuropa også medfører, at disse lande i fremtiden skal leve op til de regler, der gælder i EU, bl.a. for så vidt angår arbejdsmiljø, børnearbejde, ydre miljø m.v. Det vil være en fordel for lønmodtagerne i disse lande og også for danske lønmodtagere, som vil få konkurrence på fair vilkår.

Udvidelsen af EU er uløseligt knyttet til Amsterdamtraktaten. Amsterdamtraktaten er det medlemsgrundlag, ansøgerlandene optages på. Uden en ratifikation af Amsterdamtraktaten i samtlige EU-lande vil det ikke være muligt at gennemføre udvidelsen, fordi næsten alle EU-lande mener, at Maastrichttraktaten er uegnet til at fungere med 26 lande.

Derfor er Amsterdamtraktatens ratifikation det nødvendige skridt for, at udvidelsen kan blive til virkelighed. Det betyder i realiteten, at alle, der stemmer nej til Amsterdamtraktaten, også vender tommelfingeren nedad for en udvidelse af EU uanset konsekvenserne heraf for befolkningerne i Central- og Østeuropa, der behøver vores solidaritet, og for den fred, som udvidelsen skal være med til at sikre.

Jeg skal herefter komme med forslag til vedtagelse på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne. Det lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget bekræfter synspunkterne i den motiverede dagsorden af 14. maj 1997 (F 50) og opfordrer regeringen til under forhandlingerne om EU's udvidelse at arbejde for principperne om at inkludere alle kandidatlandene i en sam-